Ervaringsverhalen

Sinds vorig jaar november kerken wij in het Visnet. Tijdens het contact met de wijkouderling en de kennismaking met de dominee, kregen beiden, door ons verhaal, het op hun hart om ons te wijzen op bevrijdingspastoraat. Kortgeleden heeft dit bij mij plaatsgevonden waarvan ik graag verslag doe. Mijn klachten zijn ontstaan na een langdurige ziektegeschiedenis waarbij bepaalde karaktereigenschappen veel te overheersend zijn geworden (perfectionisme, dwangmatigheid). Ik heb angst om fouten te maken, dat ik het niet goed doe of dat ik iets vergeet. Ik wil alles onder controle houden. Daarnaast heb ik een erg laag energieniveau. Ook in het geloof ben ik soms bang dat ik het niet goed doe of bang over gemaakte fouten. Met mijn verstand en gevoel weet ik dat de Heere Jezus ook mijn Redder is, maar op momenten dat het slechter met mij gaat, voel ik dat de duivel probeert mij onderuit te halen. Dit is op de avond van het bevrijdingspastoraat naar boven gekomen en toen is er voor mij gebeden dat deze angsten in naam en kracht van Jezus Christus uit mij zouden gaan. Op dat moment voelde ik dat ik bevrijd werd van deze angsten en dat deze angsten mij verlieten, en dat de Heilige Geest de ontstane ruimte innam. Dit is zo bijzonder ! Als je in de periode daarna ervaart dat God tot je spreekt door middel van een bijbeltekst, liederen en een gastendienst, stroomt je hart over van vreugde en dankbaarheid. Mijn verlangen is om vol te blijven van Gods Geest in de zekerheid dat Hij mij dit wil geven. Inmiddels ben ik gestart met therapie bij Meerkanten om in het dagelijks leven te leren om dingen los te laten, dat fouten maken mag en te ontspannen. Wij danken God voor Zijn zegeningen en de gemeente die biddend om mijn vrouw, mij en onze kinderen heen staat.

Juli 2008

~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~

Afgelopen zondagavond werd in de dienst gevraagd wat wij van God merken. Wat zou het mooi zijn als er velen positief hadden gereageerd. Wij durven dat niet zo, terwijl we misschien God wel heel sterk ervaren. Ik had dat tenminste wel. Afgelopen zomer hadden wij het er over of er sprake kan zijn van blokkades die de groei van je geloof in de weg staan. Bindingen uit het verleden, gebondenheid door een terugkerende zonde. Ik wist bij mijzelf dat dit zo kon zijn.
In september zijn wij naar een bevrijdingsconferentie geweest. Hierin kwam onder andere het onderwerp “mens zonder geheimen” aan de orde. De inhoud hiervan raakte mij enorm, ook de voorbeelden die werden genoemd. Een strijd alleen strijden, die je keer op keer verliest. Daarna word je voor een keuze geplaatst. Je moet toch wel zelf de stap zetten. Alles opruimen wat niet goed is geweest. Echt alles, ook je zwakheid. Helemaal schoon schip maken. Alles bij God neerleggen. Maar ook in praktische zin, het eerlijk delen met anderen.

Heftig ? ja best wel. Maar wel de beste keus.
Ik heb kort daarna een bevrijdingsgebed aangevraagd bij onze broeders van het gebedsteam. Moeilijk ? Ja zeker, je moet echt wel even de schroom overwinnen. Wat gebeurt daar ? Gaat zo'n bevrijding met veel manifestatie gepaard ? De mensen die mij kennen weten dat ik best wel nuchter en stabiel ben. Zeker niet zweverig. De bevrijding ging dan ook heel rustig, misschien ook wel omdat er tijdens die conferentie al een begin was gemaakt. De uitwerking was er echter niet minder om. Nee, geen spektakel, maar wel een volledige bevrijding. Ik ervaar geen enkele aanvechting meer. Het meest bijzondere ervaar ik in de omgang met God. Was het voor mij voorheen een hele toer om - min of meer door mijzelf gedwongen - stille tijd te houden, vanaf het moment van bevrijding verlang ik er iedere dag naar om stille tijd te houden. Merk ik ook iedere dag veel sterker in alle facetten van het leven (bijvoorbeeld in de omgang met mensen op m'n werk) Gods aanwezigheid.
De dominee vroeg zondag wat merken we van God. Antwoord: Zijn bevrijdende kracht en aanwezigheid. Echt waar !! We zongen 's morgens ook: 'k Lag machteloos gebonden, Gij komt en maakt mij vrij". Een mooiere avondmaalsviering kun je toch niet hebben.
Komt laten wij aanbidden, die Koning !

December 2008

~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~

U noemde mij bij mijn naam
Uw liefde raakte mij aan
Nu ben ik VRIJ
En in Uw hand geborgen
Door Uw genade gekocht
Vond ik de RUST die ik zocht
Heel dicht bij U
Ben ik niet bang voor morgen

Al meer dan 10 jaar had ik met depressieve gevoelens te kampen. Ik voelde me vaak verdrietig, angstig, zenuwachtig en onrustig. In mijn hart voelde ik een scherpe pijn en een diep verdriet. Bovendien kon en durfde ik er niet over te praten, dus droeg ik ook nog eens een groot geheim met mij mee. Van buiten lachte ik, terwijl ik het van binnen vaak uitschreeuwde van verdriet.

In al die jaren heb ik verschillende psychologen en therapeuten bezocht. Ik heb medicijnen geprobeerd en ben uiteindelijk zelfs bij een soort van handoplegster

beland. Dit voelde echter niet goed. Alsof God tegen mij zei dat dit niet de weg was die ik moest gaan. Ik wist niet meer waar ik het zoeken moest en nam uiteindelijk contact op met de dominee. Na een aantal gesprekken koos ik voor het bevrijdingspastoraat.

Ik vond het bevrijdingsgebed zelf erg moeilijk. De duistere machten die in mij waren, gaven niet gemakkelijk toe. Het was echt een strijd. Toen het gebed teneinde was, hoopte ik dat ik bevrijd zou zijn en dat het beter met mij zou gaan.Helaas was dat niet het geval. Ik kwam in een donker dal en werd van alle kanten aangevochten. Eerst dacht ik dat het erbij hoorde en dat het wel over zou gaan, maar dat ging het niet. Ik begon te twijfelen of die duistere machten mij daadwerkelijk wel hadden verlaten en na gesprekken met een aantal mensen uit het bevrijdingsteam besloot ik voor de tweede maal het bevrijdingspastoraat te ondergaan.

Opnieuw was de strijd hevig, maar … God overwon! Direct na het gebed wist ik, voelde ik dat ik een bevrijd mens was; bevrijd van al het duistere dat al zoveel jaren in mij zat. Ik voelde letterlijk meer ruimte, meer lucht van binnen. De scherpe pijn en het diepe verdriet waren weg. En nu, ruim een half jaar later, kan ik zeggen dat God mij echt bevrijd heeft èn genezen heeft van mijn depressieve klachten! Sinds het bevrijdingsgebed heb ik mij niet meer verdrietig gevoeld, ben ik niet meer angstig en onrustig geweest. Ik voel een intense blijdschap en dankbaarheid van binnen. Sinds vele jaren kan ik nu oprecht genieten van het leven, oprecht genieten van al het mooie dat God mij gegeven heeft.

Tot op de dag van vandaag voel ik dat God met mij aan het werk is. Er zij nog veel dingen die ik moet leren en nog vele drempels die ik moet nemen, maar ik neem ze samen met God!

Jezus , mijn Redder
U bent voor altijd mijn Vriend
En door Uw liefde leer ik nu
Om te leven met U!

Januari 2009

~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~

Het bevrijdingsgebed was voor mij het gebed waar ik heel lang naar op zoek was. In mijn jeugd heb ik veel meegemaakt. Geen liefdevolle opvoeding, angst, onzeker, verdriet maar er waren ook mensen die mij gekwetst hebben. Ik zag God niet als een liefhebbende Vader, maar ik was bang voor God. Na het

overlijden van mijn man was ik het vertrouwen in God helemaal kwijt en er ontstond een muur tussen God en mij. Om die muur te doorbreken heb ik hulp gezocht, eerst 6 weken opname in 'De Herberg' te Oosterbeek. Daarna 3 jaar hulp van een hulpverlener die een praktijk voor psycholsociale hulpverlening vanuit christelijk perspectief heeft. Maar ook zij kon niet die muur doorbreken. Totdat er eeen informatieavond in 'Het Visnet' was over bevrijdingspastoraat. Dit was wat ik nodig had. Een lichtpuntje in mijn leven. Het bevrijdingsgebed hield voor mij in dat ik na 2 maanden voorbereiding samen met een aantal mensen mijn problemen besprak en dat er met me gebeden werd. Tijdens dit gebed heb ik met God kunnen praten en Hem om vergeving gevraagd, maar vooral vergeving voor die mensen die mij gekwetst hebben. Het heeft mij dichter bij God gebracht . Ik weet nu dat ik God nodig heb in mijn leven, maar ook de mensen die om mij heen staan en met mij willen bidden als het even niete meer gaat.

januari 2009

~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~